

5.7 האטאץ דא בער פלייאנע

גליון מיוחד להעצמת השייכות, הדביקות וההתמסרות
לכ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א

בפעם הראשונה.

ועל אחת כמה וכמה על פי הרגילות שהיתה אצל כמה וכמה חסידים, שהיו מחשיבים (מסבירים ומפרסמים) שיום הולדתם הוא - הפעם הראשונה שבאו לליובאוויטש אל הרבי, אצל כל רבי בזמן נשיאותו, ועד דרך זה בזמן נשיאותו של נשיא דורנו - אלה שבאו ל"ליובאוויטש שבלויבאוויטש" של נשיא דורנו כ"ק מו"ח אדמו"ר].

(ז"ך אלול התש"א. בלתי מוגה)

דבר מלכות

בישיבת נדירים מכ"ק אדמו"ר שליט"א

בזה ניתוסף מדור לדור, עד לדורנו זה שזכה להוולד ולהתחיל לילך "מחיל אל חיל" בזמנו של כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו.

[ולעיר, שגם אלה שלידתם כפשוטה (היציאה לאויר העולם) היתה לפני כן - הנה כאשר מגיע הזמן שבו "נולד" ונתגלה הנשיא, הרי כיוון ש"הנשיא הוא הכל" נולדים גם הם מחדש, ועד לאופן נעלה יותר שלא בערך לגבי לידתם

זה החוט השני שעובר לאורך התשרי שלנו, ברגעי השיא של ברכת הבנים והמארש, וברגעים הקטנים של כל תפלה עם הרבי, כל הכרזת 'חי'. לצייר את הרגע בו "תיכף ומיד נכנס כ"ק מו"ח אדמו"ר ומביט על כל אחד ואחד מהחסידים והמקושרים", "משיח צדקנו קומט אריין אין דעם בית הכנסת און בית המדרש".

מפורסם הסיפור על שני החסידים מאודסה, שבסוף הם הגיעו למסקנה שכל אחד חי באודסה אחרת. גם בחודש תשרי, יש תשרי ויש תשרי, וכל אחד והתשרי שהוא חי בו. שנזכה להגיע לתשרי עם הרבי, שנגיע וניגע ברבי שבכל אחד מאתנו.

מיום הלכי לחדר ועוד קודם לכן התחיל להתרקם בדמיוני ציור הגאולה העתידה, כך חשף הרבי בהזדמנות נדירה את רגשי לבבו הפנימיים. שנמצא גם אנו בעצמנו את הילד החולם על הגאולה העתידה, הנקודה של הרבי שאצלי בלב, ניצוץ משיח שבכל אחד מאתנו.

ציפור קטנה לחשה לי שהתקבלה החלטה לעורר בתשרי זה על השיחות המופלאות דתשרי תשנ"ב, ועל קביעות לימוד רביים בשיחות אלו כפי שיתקיים בעז"ה במשך החודש - באם ח"ו משיח יתעכב וטרם נזכה לשמוע שיחות של תשרי תשע"א.

בשיחות של תשרי תשנ"ב כל חג ומועד בתשרי הופך ליום גאולה אמיתית ושלומה, ראש השנה הוא יום גילוי מלכותו של משיח, והסעודה המפסקת של ערב יום כיפור נמשכת אל תוך יום כיפור עצמו, בהתוועדות רבתי יחד עם הקב"ה בקודש הקדשים של הבית השלישי. מספרים שדוקא באותו ערב יום כיפור התמימים לא הלכו לאכול סעודה מפסקת, מי יכול לאכול אחרי כאלו דברים מופלאים.

כולנו יודעים את האמת, אך מזמן לזמן צריך לרענן אותה. ב'יום-יום' אנו עסוקים בגוף של הדברים, ומזמן לזמן צריך להיות 'שימו לב אל הנשמה', צריך לשוב אל המקור, לרבי ולשיחותיו, ולשאוב משם את החיות מחדש.

שנשכיל לעשות זאת, שנזכה לראות זאת.

אחסידישע דערהער

דברים שבכל תמים

"בעמדנו בהתחלתו ובפתיחתו של כינוס השלוחים העולמי . . . צריך להזכיר בראש ובראשונה את היסוד ולבטא את התכלית של עבודת השליחות . . . לקבל פני משיח צדקנו בגאולה האמיתית והשלמה".

(פתיחת דבריו של אד"ש בשיחת ש"פ חי-שרה תשנ"ב).

ואנו חסידים נעני אבתרי, בעמדנו בהתחלתו ובפתיחתו של חודש השביעי, כאשר מתכנסים יחד תלמידי התמימים שי דעם רבינס קינדער, בכל מרחבי תבל מארבע כנפות הארץ. צריך להזכיר בראש ובראשונה את היסוד ולבטא את התכלית של עבודתנו בכלל, ובפרט בחודש תשרי אצל הרבי, למה באנו לכאן ומה אנו עושים פה - לקבל פני משיח צדקנו בגאולה האמיתית והשלמה.

ובמלותיו המדוייקות של אדמו"ר הזקן, הקולעות אל מעמדנו ומצבנו כעת (לקר"ת פ' תבוא), **בעשרת ימי תשובה כתיב קראוהו בהיות קרוב . . . והוא כמו למשל בן שהוא אצל אביו בביתו, אלא שהאב מסתיר פניו ממנו, בכדי שבנו יתן אל לבו האהבה ויתגלה אהבתו ביתר שאת. וכאשר יכיר הבן שהאב הוא בכאן ומסתיר פניו ממנו, אזי בודאי תגדל אהבתו בבחינת גילוי יותר.**

אמנם לא רואים ולא שומעים, אך עצם הנסיעה מוכיחה את הבטחון והאמונה שהאב הוא כאן, לשוב להיזכר ולהתחיות בנבואה הברורה ש"הנה זה בא", להכיר ולהפנים שההסתר הוא זמני, ולצפות כולנו יחד שבקרוב ממש יבוא היום המאושר בו נשוב ונראה אור פני מלך חיים.

הקב"ה ברא כל דבר בעולם עם גוף ונשמה. גם בחודש תשרי יש גוף ונשמה. התכניה של החודש עמוסה בחוויות מיוחדות, חגים ומועדים, תפילות ולימודים, התוועדויות וריקודים, אך צריך להזכיר לעצמנו שוב ושוב את הנשמה הפנימית של כל זה, הציפיה הדרוכה, הבטחון האמיתי, שהנה נזכה לעשות את חודש תשרי הזה עם מלכנו בירושלים.

השה"ה בחצרות קודשיו
מכתבי חסידים

תשרי ב-770 הוא מקומו הטבעי של כל חסיד

מאת הר"ח ר' משה סלונים ע"ה

סעווען סעוונטי מספר שהפך למושג מושג שכולל עולם ומלואו. לשאלה "מה אומר לך 770" תוכל לקבל תשובות מרגשות בכל פינה בעולם. תקצר היריעה לתאר את מה שעבר ועובר על בית צנוע זה ב-45 השנים האחרונות. פלאי פלאים של אגדות ניסים ונפלאות מרכז עציבים לעשרות אלפי שליחים המפוזרים על פני כל היבשות. אין כאן המקום להרחיב דברים על בית מיוחד ויוצא דופן זה. נעמוד כאן על הצד החסידי-מעשי הקשור בייעוד ובתפקיד "בית רבנו שבבל" בימים אלה.

בשעות לילה מאוחרות של התועודות חסידית ב-770, כטוב לב, אחד החסידים ב"ש, הסביר את הנאמר בהגדה של פסח "אילו קרבנו לפני הר סיני ולא נתן לנו את התורה דיינו". 770 - הוא הר סיני, הרבי - הוא משה רבנו, המאמרים ושיחות הקודש - הם מתן תורה. כאשר חסיד בא ל-770, גם כאשר עדיין לא ראה את הרבי ולא שמע את תורתו - "דיינו", התבצעה כבר פעולה אדירה אצל החסיד. עצם היותו במקום זה פעל כבר את צחצוח כלי החסיד בכדי שיהיה ראוי לרבי ולתורתו. ההכנה לרבי זה ב-770, הסביר אותו חסיד. 770 פועל על החסיד גם באופן 'מקפי', כמו סוכה המקיפה, וגם באופן 'פנימי'. היא מכשירה את החסיד להיות כלי קבלה לרבי.

לאחר אמירת לחיים נוספת המשיך אותו חסיד: "כ"ק אדמו"ר הריי"ץ נ"ע הסביר בשיחותיו הקדושות את המעלה האדירה של ניצול חוש הציור והדמיון למטרות של קדושה. חוש הציור מביא את האדם להרגיש ולחוות מחדש דברים שקרו לפני שנים רבות. כל חסיד צריך לדמיון לעצמו רגעי התעלות שהיו לו ב-770, לחוש אותם מחדש ולחיות אותם. זהו ה"בית יד" דרכו חיים וחשים את הרבי" סיים אותו חסיד את דבריו. הרגש של חסיד לאחר קצת משקה.

לכל אחד מעדת החסידים ישנו מטען עשיר ומגוון של חוויות רבות הקשורות בבית זה. חוויות הקשורות עם דוחק רב בעונת השיא של השנה, ועם שקט ושלווה של התבודדות בעונות הרגועות (המעטות יחסית) של השנה. חוויות של יחידות בחדרו הקדוש של הרבי, חוויות הקשורות בחלוקת דולרים, בחלוקת כוס של ברכה, במסירת פ"ג, בקבלת לעקאת, בברכת אתרוג ולולב. חוויות של התועודות עם הרבי וחוויות של התועודות חסידית. חוויות הקשורות עם קבלת פנים לאורחים הרבים שמגיעים וחוויות הקשורות לצאתכם לשלום לאורחים שחוזרים. חוויות הקשורות עם מפגשי רעים לאחר התנתקות של שנים חוויות של תפילות, חוויות של בקשת רחמים, חוויות של חסידות, חוויות של שירה, נגינה וריקודים, חוויות של התעוררות והחלטות טובות. חוויות של פרידה וגעגועים.

לכל אחד מעדת החסידים, בכל קצוות תבל, ישנם רגעי התעוררות והתעלות בהם הוא נזכר על אותן החוויות שעברו עליו ב-770. נזכר הוא ברגעי דמעי זיעה, רגעי דבקות והתקשרות. משחזרים מחדש בדמיונו את אותן חוויות עמוקות ובלתי נשכחות, במפגשים עם ידידים, חברים או מקורבים, מנסים להעביר להם חלק מחוויות ורגשות אלו.

הוזכר כאן רק אפס קצהו מחוויות החסידים ב-770. חוויות רבות הקשורות בימי החגים, כמו תקיעות של ראש השנה, ערב יום כיפור, נעילה, שמחת תורה, או כל סוגי הכנסים שהתקיימו בבנין זה ובמיוחד המעמד המרטיט של כינוס השלוחים - אלו חוויות שיש לייחד להם פרק בפני עצמו. כל כוונתי בכתבה זו היא, להחליף דעות עם אחיי החסידים על הצורך שכל חסיד יבוא בחדש תשרי ל-770.

חוויות חודש תשרי, החודש השביעי המושבע בחוויות, הן נצחיות. הן חייבות לבוא לחזור על עצמן. מקומו הטבעי של כל חסיד בחודש תשרי הוא ב-770. אם דבר זה היה מובן ופשוט במשך כל 45 השנים שעברו מאז תש"י, הרי שבשנים האחרונות ובמיוחד בשנה זו, תשנ"ה, קיבלו משנה תוקף - וכפי שניווכח להלן מתוך שיחותי הק. עלינו להיות בחודש תשרי ב-770 לא רק בגלל החוויות, לא רק בהתרפקות על העבר, אלא בעיקר בגלל ההווה והעתיד. הגאולה האמיתית והשלימה שתהיה מיד נאו, וכדלקמן.

עשרות שנים שהרבי נתן ונותן הוראות ברורות ביותר כיצד עלינו לנהוג בכל שטח ובכל נושא. אין שום נושא שהרבי לא נגע בו ולא התייחס אליו. לעדת החסידים יש היום שו"ע של הוראות ברורות כיצד לנהוג בכל פרט מאירועי החיים.

אלא שיש הבדל בין סוגי ההוראות. ההוראות שניתנו בשנים האחרונות היו הכנה לתקופת "רגע קטן", בו יהיה מצב של "אנכי הסתר אסתיר פני ביום ההוא". דגש ההוראות היה יותר על "עבודה בכח עצמו". מכל חסיד נדרש שיהיה קאים אדעתיה דרביה", כי לאחר שנת הארבעים "נתן לכם לב לדעת ועיניים לראות". וכדברי הרבי בשיחת י"א שבט תשמ"ח: "כל חסיד יכול כיום לכוון אל רצונו והוראותיו של הרבי. הקב"ה יאיר את מוחו ולבו באופן שיגיע בעצמו להחלטה הדרושה והטובה בגשמיות וברוחניות".

חלק מההדרכות וההוראות בכל הקשור ל-770, רוכזו בקונטרס "בית רבינו שבבל". בקונטרס, שיצא לאור סמוך מאד לז'ך אדר-ראשון תשנ"ב מגיד הרבי בצורה ברורה ביותר: א) "איה מקום כבודו" של השכינה. ב) היכן יתגלה מלך המשיח. ג) היכן ייבנה לראשונה בית המקדש השלישי. הרבי גם מסביר את כל התכונות הנפלאות והנסתרות של 770, והקשר שצריך להיות לכל חסיד עם מקום קדוש זה.

הרבי נתן הוראות ברורות לכל חסיד כיצד עליו לנהוג בתקופה קשה זו של "ברגע קטן עזבתך", וכיצד יכולים אנו גם בתקופה גורלית זו להמשיך ולחיות עם הרבי בפועל ממש.

העילוי של "בית רבנו שבבל" לעומת יתר בתי כנסיות ובתי מדרשות, בזה שהוא "בית רבנו" סתם, "רבנו" של כל ישראל, נשיא הדור - הנשיא הוא הכל.

- העילוי של "בית רבנו שבבל" הוא בזה ששם מקומו הקבוע של נשיא הדור, הכולל את כל הדור. לכן יש במקום השראת וגילוי השכינה, מעין ודוגמת השראת וגילוי השכינה בבית המקדש.

- העילוי של "בית רבנו שבבל" ביתו של נשיא הדור שכולל את כל הדור כדוגמת "תלפיות" "תל שכל פיות פונים בו", כדרשת חז"ל בנוגע לבית המקדש.

- העילוי של "בית רבנו שבבל" שבו יתגלה תחילה בית המקדש השלישי ורק לאחר מכן יועתק למקומו בירושלים. על זה מרמז הרמב"ם "ובנה מקדש במקומו", במקומו ממש, במקומו של משיח, ב-770.

- העילוי של "בית רבנו שבבל" שהוא הממוצע המחבר את כל בתי הכנסת שבכל העולם כולו עם בית המקדש, שיבנה במהרה, ועל ידי 770 יבואו כל בתי הכנסת לבית המקדש.

- העילוי של "בית רבנו שבבל" שבו מתחילה גאולת השכינה, לכן מתאים לכתוב "ושב ה' אלוקיך את שבותך". השכינה נגאלת מהגלות, כביכול, יחד עם ישראל, ראשית גילוי השכינה יהיה ב-770 ואח"כ נעתק למקומו בירושלים.

- העילוי של "בית רבנו שבבל" שבו מתקיימים דברי חז"ל שמשמיע עומד על גג בית המקדש ומודיע להם לישראל "הגיע זמן גאולתכם". גג בית המקדש הוא "בית רבנו שבבל" - 770.

הנה כי כן, שבע מעלות ועילויים נפלאים הקיימים במקום אחד יחיד ומיוחד - 770! שבע המעלות שצויינו לעיל נלקחו כולם מתוך קונטרס "בית רבינו שבבל" שהוגה בזמנו על ידי רבנו עצמו. זוהי תורת החיים שלנו, זו צריכה להיות כל מהותנו.

את תקופתנו מאפיין ליקוי חושים ותרדמה עמוקה. מצד אחד מגלה לנו הרבי דברים נעלים ונשגבים, פלאי פלאים ממש. דברים שהיו מוציאים את חסידו אדמו"ר הצ"צ מכליהם ולא היו מסוגלים להישאר על עמדם. ומאידך, האדישות המשועת של דורנו. אנו מקיימים את הנבואה של "היינו כחולמים". שומעים דברים ברורים כאלה על ייעודו ותפקידו של 770, ובכל זאת העולם שלנו כמנהגו נוהג. אסור לנו להשלים עם מציאות זו. עלינו להתאושש ברגעי הגלות האחרונים, לחיות עם הרבי, לחיות עם 770 ולא רק לחיות אלא להידבק ב-770 בכל התוקף.

אם כך הם הדברים לגבי 770 של כל השנה, על-אחת-כמה וכמה בחודש תשרי, החודש שמושבע בכל, חודש כללי על כל השנה כולה. ובשנה זו נזכה בוודאי שחודש תשרי יהיה חודש הגאולה השלימה לה אנו מחכים אלפי שנים. אין שום ספק שכל חסיד צריך לשאוף להיות בתשרי יחד עם מלכנו משיחנו. מקומו הטבעי של כל חסיד בחודש תשרי הוא בבית רבינו שבבל - 770!

מקדשי הקדשים

שיחות, אגרות ואמרות קודש מרבתינו נשיאנו

והנה מהענינים המסייעים בעבודה בכלל ובעבודת התקשרות ראש השנה עם שאר ימות השנה בפרט היא ההתקשרות עם ראש אלפי ישראל שנשמתו היא בחי ראש ומוחין לגבי שאר הנשמות שבדורו, ראש השנה וראש בני ישראל ממנו הוא יניקתם וחיות שלהם ועל ידו קשורות הן ומיוחדות במהותן הראשון ושרשם.

וכמו כן בכל אחד ואחת מאתנו ההתקשרות עם נשיא וראש דורנו, הוא כ"ק מו"ח אדמו"ר הכ"מ וכבר ביאר אשר ההתקשרות היא ע"י לימוד תורתו והליכה בדרך ישרה אשר הורנו מדרכיו ונלכה באורחותיו היא היא אשר תסייע בעבודת ימי ראש השנה והתקשרותם עם שאר ימות השנה.

ותהי הצנור דרך בו יומשכו הכתיבה וחתימה טובה, בטוב הנראה והנגלה, בגשמיות וברוחניות בימי ראש השנה ואח"כ בכל השנה כולה.

מנחם מענדל בן חנה שניאורסאהן

יום ראשון דסליחות, השי"ת
ברוקלין, נ"י.

ידוע המבואר בכ"מ בדא"ח הטעם שנקרא ראש השנה ולא תחלת השנה כי יום זה לגבי שאר ימות השנה הוא כמו ראש לגבי גוף ואברים. כמו שהראש חיות כל האברים כלול בו, וגם אח"כ בגילוי, הרי מן הראש נמשך חיות לכל אבר בפרט, כך יום ראש השנה כולל בתוכו חיות כל ימי השנה, שכולם כלולים בו בהעלם, ואח"כ מתחלק בגילוי לימים פרטיים.

ויש לומר שזהו אחד מטעמי האזהרה שהוזהרנו לייקר את הזמן בימי ראש השנה ביותר, כי השעות והרגעים בימים האלו כלליים הם, ונעלים על שאר ימות השנה, ולא רק בכמות כי אם גם באיכות וכדוגמת חומר המוח שבראש לגבי חומר שאר אברי הגוף.

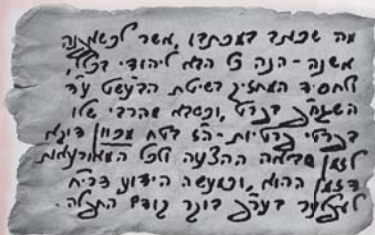
ומובן אשר כמו בראש ואברי הגוף, אימתי יהי האדם בריא כאשר החיות שבראש יהי בשלימותו, וגם יומשך ממנו לכל אבר ואבר חיותו השייך אליו, כך הוא עבודת ימי ראש השנה, אשר ימים אלו צריכים להיות מתאימים לענינם ראש של כל השנה כולה. וגם שיהיו מקושרים עם שאר ימות השנה להשפיע בהם חיות של קבלת עול מלכותו יתברך, לימוד התורה וקיום המצות.

לקראת השנה החדשה

אגרת ששלח כ"ק אדמו"ר מוהר"י צ"ע (בער"ה האחרון קודם הסתלקותו) לא' החסידים, בו הוא מברכו, בתוך כללות אנ"ש, לקראת השנה החדשה • צילום האגרת עם ההוספה בכת"ק מובא בפרסום ראשון

דווקא לזמן שבאה ההצעה

בקשר עם המדובר בשיחת כינוס השלוחים העולמי תשנ"ב, אודות השליחות היחידה שנותרה, 'קבלת פני משיח צדקנו' - מובא כתי"ק כ"ק אד"ש מה"מ אודות כך שענין שבא מהרבי, **מכון** לאותו זמן ומאורעותיו דווקא:

מכתב כללי אל תלמידי הישיבות

ב"ה י"ג אלול תרצ"ז.

אל תלמידי הישיבות די בכל אתר ואתר
די עליהם יחיו

. תלמידים נכבדים:

התלמידים שמוצאם מגזע החסידים, או אלו החפצים ללמוד תורת החסידות, הנה בשני חדשים אלו אלול ותשרי יקבעו להם מועד וזמן מיוחד ללמוד תורת החסידות, והלימוד יהי שנים שלשה חברים יחדיו ילמדו מאמר אחד איזה פעמים, ולקבוע זמנים להתועד לשוחח בעניני חסידות.

בשני ימים דר"ה הבע"ל, משעה אחת קודם תפלת המנחה של ער"ה עד תפלת ערבית במוצאי ר"ה, הנה כל אחד ואחד מכם ישקוד באמירת תהלים לילה ויום, כי בשני ימים אלו צריכים להזהר מדיבורי חול עד קצה האחרון, למעט בשינה ולהרבות בתפלה ובתחנונים מקרב ולב עמוק, ובכל רגע פנוי לאמר תהלים.

מדי דברי הנני להעיר, אשר גם אלו שהם מעשנים - רייכערן - כל השנה ומעשנים גם ביו"ט הנה בר"ה נמנעים מזה, וראוי הדבר, אשר הבני תורה יזהרו בזה, וישפיעו גם על מכיריהם.

נכון הדבר, אשר תלמידי הישיבה יעשו ביניהם משמורת בשני לילות ושני ימים דר"ה - מלבד בזמני התפלות - אשר קבוצה אחת - במדת האפשרות ראוי שתהי בת עשרה אנשים - תאמר תהלים שעות שתיים או שלש, ואח"כ הקבוצה השני והשלישית וכו' כל הלילה וכן ביום וגם בזמן הסעודות - ובעש"ת ישקדו בלימוד דברי חסידות - וכן ביום הקדוש ישתדלו באמירת תהלים, ובחג הסוכות ירבו לשמוח בשמחת החג ושמחת התורה.

תלמידי הישיבות, עמודי עולם, הושלבו כולכם כאחד לשקוד בתורה ביראת שמים, כל אחד ואחד מכם יקבע לו לימוד, אשר יביאו לידי יראת שמים, וכל אחד ואחד מכם ישם לבו ודעתו להשפיע על אחיו קרוביו ומכיריו - בעלי עסקים - לקבוע עתים לתורה, ולעוררם לעשות אגודות של לימוד ברבים.

ולקראת השנה החדשה הבאה עלינו ועל כל ישראל לטובה ולברכה, הנני לברך אתכם תלמידים אהובים ויקרים, ואת הוריהם ואחיותיהם ובני משפחתם, בתוך כלל אחינו בני"י, בשנה טובה ומתוקה בגשמיות וברוחניות.

והנני ידידם עוז הדורש שלומכם טובתכם והצלחתכם אוהבכם בלי גבול ומברככם

יוסף יצחק

מדקדקים בשיחות
מבט נוסף בדבר מלכות

שאלה ושתי תשובות

במדרשי חז"ל וחלק האגדה שבתורה, ישנם ריבוי מאמרים אודות הגאולה האמיתית. אך אם בכלל חלק הדרש שבתורה הוא אפוף סוד ורמז, וחכמינו ז"ל עטפו את רעיונותיהם העמוקים בעטיפות סיפוריות שאנשים כערכנו ילאו לעמוד על סודם בכוחות עצמם. על אחת כמה וכמה כשמדובר על הגאולה העתידה שכולה סוד ופלא. והרמב"ם כבר כתב על דברים אלו (הל' מלך המשיח פי"ב) "אל יאריך האדם בדברי ההגדות".

גם כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א בשיחותיו הרבות וביאוריו הרחבים, התמקד בעיקר בספרים הנגלים לנו, היינו בפסקי הרמב"ם אודות הגאולה, וביאוריו רבותינו נשיאינו בתורת החסידות, ופחות במדרשי חז"ל אלו.

למרות זאת, מצאנו בכמה מקומות שאד"ש מה"מ ביאר לנו מעומקם של כמה ממאמרים אלו, והמפורסם שבהם, הילקוט שמעוני המפורסם אודות שנה שמלך המשיח נגלה בה; ועוד.

מדרש נוסף שמוזכר רבות בדברי אד"ש מה"מ הוא על הפסוק בשיר השירים "קול דודי הנה זה בא", ומפרש המדרש רבה על אתר "זה מלך המשיח". כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א אגד את הפסוק והמדרש למשפט אחד "הנה זה מלך המשיח בא", המשפט המפורסם של הנבואה העיקרית. ואף הוסיף וביאר שכעת אנו נמצאים בזמן עליו המדרש מדבר, "עומדים כבר בשעה שמלך המשיח בא ("הנה זה בא")" (ש"פ בלק תנש"א ס"ח).

לאותו מדרש יש המשך, פחות מפורסם:

"קול דודי הנה זה בא זה מלך המשיח. בשעה שהוא אומר לישראל בחדש הזה אתם נגאלין, אומרים לו היאך אנו נגאלין ולא כבר נשבע הקדוש ברוך הוא שהוא משעבדנו בשבעים אומות. והוא משיבן שתי תשובות ואומר להן אחד מכם גולה לברבריה ואחד מכם גולה לסמטריה דומה כמו שגליתם כולכם. ולא עוד אלא שהמלכות הזו מכתבת טירוניא מכל העולם, מכל אומה ואומה כותי אחד או חבר אחד בא ומשעבד בכס כגון ששעבדתם בהם כל אומתם וכאילו נשתעבדתם בשבעים אומות ובחדש הזה אתם נגאלין. הדא הוא דכתיב החודש הזה לכם ראש חדשים".

המדרש מתאר את התגלות משיח קודם הגאולה, משיח מבשר לישראל על הגאולה שמגיעה בקרוב ממש, אך הגלות הפנימית כה קשה שישראל מתקשים לקבל את דבריו, "היאך אנו נגאלין".

כנ"ל, על פי דברי אד"ש אנו כעת אוחזים בתקופה אודותיה מדבר המדרש, משיח כבר נגלה ובישר לישראל שהגיע זמן גאולתנו. ושואל התלמיד, אם כן, היכן קיום המשך דברי המדרש, היכן היא שאלת עם ישראל ותשובתו של משיח. כיצד עם ישראל אמור לשאול את משיח, וכיצד הוא אמור לקבל את התשובה?

כנ"ל, אין בידינו לפרש הגדות חז"ל אודות הגאולה, מלבד במקומות שאד"ש מה"מ ביארם בעצמו. וגם כאן, ננסה למצוא ביאור לזה על פי דברי אד"ש מה"מ.

[חלקם של הדברים דלקמן נדפס כבר בגליונות הקליימקע' של תשרי תש"ע, ובאו כאן בתוספת ביאור ותוספת פרטים]

משפט אחד מהמדרש הנ"ל מובא במקומות רבים בתורת החסידות. רבותינו נשיאינו במאמריהם מצטטים את תשובתו של משיח "אחד מכם גולה לברבריה ואחד מכם גולה לסמטריה", ומבארים שמשמעות הדברים הפנימית עוסקת בשליחות היהודי בבירור הניצוצות בעולם, כאשר יהודי אחד גולה לפינה נדחת בעולם הוא מברר את ניצוצות הקדושה שבה, וכאשר ישראל מתפזרים בכל העולם, מתבררים ניצוצות הקדושה שבכל העולם.

על פי ביאור זה נוכל להסביר לעצמנו יותר את השאלה והתשובה שבמדרש:

הגלות בחיצוניותה היא שעבוד לאומות, ובפנימיותה היא שליחות אלקית לברר את הניצוצות שבכל עם ועם. בני ישראל שואלים את משיח היאך אנו נגאלים, הרי כבר נשבע הקב"ה שהוא משעבדנו בשבעים אומות. ובמילים אחרות, הוטלה עלינו שליחות לברר את כל אומות העולם, האם כבר השלמנו את הבירור. ועל כך עונה להם משיח שאכן כן, יהודי אחד שגלה לארץ אחת, בירר את הניצוצות שבה והכין אותה לגאולה.

המדרש כדרכו צופן את הדברים בלבוש החיצוני שלהם, ותורת החסידות כדרכה מגלה את המשמעות הפנימית שבדברים.

על פי הבנה זאת בדברי המדרש, השאלה והתשובה נשמעים כבר יותר מוכרים, מוכרים מאד אפילו. נצטט קטעים קצרים מהדבר-מלכות הידוע של ש"פ וישב תשנ"ב:

השיחה נפתחת בהודעה המוכרת, **דובר פעמים רבות לאחרונה ובפרט בזמן האחרון, שלפי כל הסימנים . . . כבר עומדים מוכנים לגאולה האמיתית והשלימה על ידי משיח זדקנו תיכף ומיד ממש.**

ומיד נשאלת שאלה. **אחרים שואלים (פרעגן אנדערע): הגאולה הרי תלויה בכך שכל העולם יהיה מוכן לכך . . . הגאולה קשורה ותלויה ביקבוץ נדחי ישראל מארבע כנפות הארץ, וגם בבירורם של אומות העולם בכל הארצות. היכן רואים - שואלים הם - שינוי בעולם, שהעולם כעת מוכן לגאולה יותר מבדורות הקודמים??**

וכד דייקת, ההודעה והשאלה שבשיחה, הם הם ההודעה והשאלה שבמדרש. משיח מודיע "אתם נגאלים", וישראל שואלים "נשבע הקב"ה שהוא משעבד אותנו בשבעים אומות".

וכמוכן, בשיחה יש גם מענה לשאלה. ולא אחד, אלא שתיים:

בתחילת השיחה (סעיפים ב-ג) מאריך לבאר את ענין בירור הניצוצות שלשם כך נתפזרו ישראל בעולם במשך הגלות, ומסיים. **על פי זה מוכן החידוש של דורנו זה . . . יהודים נמצאים בכל קצוי תבל ממש, ומקיימים שם תורה ומצוות . . . כאשר מתבוננים בזה - אפילו לרגע קל - רואים את החידוש של דורנו לגבי הדורות הקודמים, בכך שינוי הבירור והזיכוך של כל מדינה ומדינה שבעולם.**

וכד דייקת, זוהי בדיוק תשובתו הראשונה של משיח במדרש, "אחד מכם גולה לברבריה ואחד מכם גולה לסמטריה", והרי אתם רואיים לגאולה.

ובהמשך השיחה עד סיומה, ישנה אריכות מופלאה בנוגע למדינת צרפת והמהפך הרוחני שהתחולל בה, מאז זמנו של אדמו"ר הזקן בהיותה תחת ממשלת נפוליון שהביא עמו רוח של פריקת עול מלכות שמים, כאשר צרפת היתה המקום התחתון ביותר מבחינה רוחנית, ועד לדורו של אד"ש מה"מ ושלוחיו כאשר צרפת הפכה למקום תורה, מקום ישיבת תומכי תמימים ע"ד ככליובאוויטש.

ומסיים: **בבירור של מדינה זו, נגמר ונשלם בירור כל העולם . . . שלימות הבירור של כל העולם בגאולה . . . תלוי ומתבטא בבירור בדרך התלבשות של גלות צרפת.**

וכד דייקת, זוהי תשובתו השניה של משיח במדרש, ביחס ל"מלכות הזאת", שעל ידי בירורה נעשים בני ישראל שבכל העולם ראוים לגאולה.